

Vihar

Idegesen fúj,
Menedéket keres,
Ide-oda elbúj,
Kapkod, heves,
Félve menekül a szél

Össze-vissza csuklik,
fel és le cicázva,
Ezer hullámába ugrik,
Bemenekül fázva
A Duna kék hullámába

Mintha tuná
Már nem ő az úr,
Mintha látná
Már sötét az út,
Snagy haragjában lesúlyt az ég

Dübörög és üvölt,
Milliónyi haragját
Szerteszét szórja,
Kiereszti hangját
És így a világra rója millió hibáját

Talán Isten mérges volna?
Lenyújtja karját,
S villámmal hasítja szét
Az ördögnek két fáját,
Majd így vevé el az ember hibáját.

A vihar tombolt kegyetlen,
De most már sír hevesen,
Halkan, lassan elvonul
És az eső előtt leborul.

Majd az ég újra tiszta,
S az égnek dicső pontja,
A világnak horizontja
Szivárványkoronáját felavatja.